

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ПВНЗ «Міжнародний економіко-гуманітарний університет
імені академіка Степана Дем'янчука»

ПОЛОЖЕННЯ
ПРО ОРГАНІЗАЦІЮ ОПИТУВАННЯ СТУДЕНТІВ, ВИКЛАДАЧІВ,
ВИПУСКНИКІВ ТА РОБОТОДАВЦІВ ЩОДО ЯКОСТІ ОСВІТНЬОГО
ПРОЦЕСУ

СХВАЛЕНО навчально-методичною комісією ПВНЗ «Міжнародний економіко-гуманітарний університет імені академіка Степана Дем'янчука» протокол № 4 від 25.01 2017 року

Голова навчально-методичної комісії
_____ проф. Власюк А.П.

ЗАТВЕРДЖЕНО Вченою радою ПВНЗ «Міжнародний економіко-гуманітарний університет імені академіка Степана Дем'янчука» протокол № 6 від 26.01 2017 року

Голова Вченої ради
_____ проф. Дем'янчук А. С.

2017

1. Загальні положення

1.1. Положення про організацію опитувань студентів, викладачів, випускників та роботодавців щодо якості освітнього процесу ПВНЗ «Міжнародний економіко-гуманітарний університет імені академіка Степана Дем'янчука» (далі – Положення) визначає порядок проведення моніторингу думки студентів, викладачів, випускників та роботодавців для визначення їхньої оцінки навчальної, методичної, наукової, інноваційної та організаційної діяльності ПВНЗ «Міжнародний економіко-гуманітарний університет імені академіка Степана Дем'янчука» (далі – Університет).

1.2. Опитування проводиться відповідно до Законів України «Про освіту», «Про вищу освіту», Положення про акредитацію освітніх програм, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти, Стандартів і рекомендацій щодо забезпечення якості в Європейському просторі вищої освіти ESG (2015р.), цього Положення, інших актів законодавства, документів закладу освіти.

1.3. Положення розроблене з метою визначення загальної якості освітнього процесу Університету із забезпеченням ефективного об'єктивного інформаційного відображення його стану, забезпечення всіх учасників освітнього процесу зворотним зв'язком, а також відстеження динаміки якості надання освітніх послуг та формування пропозицій щодо удосконалення освітнього процесу.

1.4. Основними завданнями моніторингу є:

– проведення систематичного опитування викладачів та студентів стосовно якості викладання та навчання в Університеті, а також формування на цій основі рекомендацій щодо покращення організації освітнього процесу в Університеті;

– підготовка аналітичних інформаційних звітів за результатами моніторингу освітнього процесу, що поєднують як статистичні узагальнення у межах Університету, так і основні результати досліджень на рівні факультету;

- проведення інформаційно-роз'яснювальної роботи серед студентів, викладачів, випускників Університету та роботодавців про мету та завдання моніторингів як важливої складової підвищення якості освітнього процесу;
- організація та проведення систематичного моніторингу якості освіти серед випускників Університету;
- організація та проведення моніторингу якості освіти випускників серед роботодавців;
- виявлення недоліків і проблемних питань освітнього процесу Університету;
- надання інформації для формування рекомендацій з питань покращення організації освітнього процесу.

1.5. У Положенні використовуються такі терміни:

– *Моніторинг* – це спеціально організовані, постійні, цільові контроль і діагностика стану освіти на базі систематизації існуючих джерел інформації, а також спеціально організованих досліджень і вимірювань з метою зіставлення реального стану з очікуваними результатами, відстеження ходу будь-яких процесів за чітко визначеними показниками.

– *Моніторинг в освіті* – це система збирання, обробки, зберігання і розповсюдження інформації про освітню систему або окремі її компоненти, яка орієнтована на інформаційне забезпечення управління, що дозволяє робити висновки про стан об'єкта у будь-який момент часу і дає прогноз розвитку цієї системи.

– *Моніторинг якості освітнього процесу* – це відстеження, діагностика, прогнозування результатів діяльності учасників освітнього процесу. Основним завданням моніторингу є отримання об'єктивної інформації про якість освітнього процесу шляхом проведення як внутрішнього, так і зовнішнього контролів відповідно до завдань державної політики в галузі освіти, під час яких надають оцінку стану та результатів навчальної діяльності, рівня навчально-методичного, матеріально-технічного та кадрового забезпечення

освітнього процесу. Моніторинг може включати опитування різних груп респондентів, тестування, проведення контрольних робіт тощо.

1.6. Отримана в процесі моніторингу інформація має відповідати таким вимогам:

- об'єктивність (відображення реального стану ситуації);
- точність (мінімальність у похибках вимірювань);
- повнота (оптимальність джерел інформації);
- достатність (прийняття обґрунтованих рішень);
- оперативність (своєчасність інформації);
- доступність (реальність вирішуваних проблем).

1.7. Напрями моніторингу:

– моніторинг якості освітніх програм та навчальних планів (забезпечення компетентності здобувачів вищої освіти, наявність дисциплін, що відображають найновіші досягнення науки тощо);

– моніторинг якості навчальних занять (інноваційні методи навчання, науковість і доступність, проблемні лекції, активність студентів на семінарах та практичних заняттях тощо);

– дослідження мотиваційних чинників, які сприяють вступу абітурієнтів до Університету;

– моніторинг стану організації самостійної роботи студентів (методичне забезпечення дисциплін, рекомендації до написання курсових і дипломних робіт тощо);

– моніторинг стану організації практик (методичне забезпечення, рівень керівництва, документація з практики, організація захисту, узагальнення результатів, відповідність баз практик профілю спеціальності тощо)

– моніторинг рівня якості знань, професійних вмінь і навичок студентів та випускників;

– моніторинг рівня знання іноземних мов;

1.8. Опитування здобувачів вищої освіти передбачає отримання та аналіз інформації щодо:

- якості освітньої програми, її структури та наповнення;
- якості кадрового, методичного та матеріально-технічного забезпечення;
- якості викладання;
- організації та забезпечення самостійної роботи здобувачів вищої освіти,
- дотримання принципів студентоцентрованого навчання;
- дотримання принципів академічної доброчесності;
- інших завдань.

1.9. Моніторинг якості викладання може поєднуватися з опитуваннями щодо якості забезпеченості та організації навчального заняття, проведення контрольних заходів, самостійної роботи тощо.

1.10. Опитування роботодавців передбачає отримання та аналіз інформації щодо:

- відповідності компетентностей, набутих здобувачами вищої освіти, очікуванням і потребам роботодавців,
- задоволення роботодавців якістю підготовки фахівців в Університеті;
- відповідності потреб ринку праці у випускниках за даною спеціальністю (освітньою програмою);
- рівня конкурентоспроможності випускників Університету;
- перспективних спеціальностей (освітніх програм);
- потреб у інших освітніх пропозиціях Університету;
- напрямів взаємодії та залучення роботодавців до освітнього процесу;
- інших завдань.

1.11. Опитування випускників передбачає отримання та аналіз інформації щодо:

- відповідності змісту їх освіти потребам та вимогам ринку праці;
- можливості працевлаштування за даною професією;
- потреб в інших освітніх пропозиціях для подальшого професійного зростання.

1.12. Опитування абітурієнтів, батьків студентів і абітурієнтів, інших зацікавлених осіб передбачає отримання та аналіз інформації щодо відповідності спеціальностей і освітніх програм їх очікуванням, пріоритетів у виборі майбутньої професії, критеріїв вибору закладу вищої освіти, конкурентності позицій Університету серед закладів регіону, освітніх пропозицій Університету тощо.

2. Організація та проведення моніторингу якості освіти

2.1. Моніторинг якості освіти проводять на особистому або дистанційному рівнях. Опитування проводиться шляхом застосування електронних анкет (на офіційних електронних ресурсах Університету) або друкованих анкет з подальшою їх обробкою.

2.2. Моніторинг якості освіти проводять працівники Центру забезпечення якості освіти, за сприяння структурних підрозділів, деканів, завідувачів кафедр, гарантів освітніх програм.

2.3. З урахуванням змін, що відбуваються у вищій освіті, можливий перегляд системи показників моніторингу та вдосконалення методів і напрямів досліджень.

2.4. Моніторинг передбачає широке використання сучасних інформаційних технологій на всіх етапах: збирання, обробка, зберігання, використання інформації.

2.5. Моніторинг якості освіти серед студентів проводиться двічі на рік в кінці навчального семестру за кожною дисципліною в он-лайн режимі. Результати цього моніторингу доступні викладачу дисципліни, завідувачу кафедри, деканові факультету, проректорам, ректорові; інформацію про автора відповідей ніде не зберігають.

2.6. Моніторинг якості освіти серед викладачів проводять один раз на рік на початку навчального року в он-лайн режимі. Результати цього моніторингу

доступні завідувачу кафедри, деканові факультету, проректорам, ректорові; інформацію про автора відповідей ніде не зберігають.

2.7. Моніторинг думки випускників проводять у рік закінчення та через три роки після закінчення навчання для відстеження кар'єрного зростання в он-лайн режимі. Результати цього моніторингу доступні завідувачу кафедри, деканові факультету, проректорам, ректорові.

2.8. Моніторинг думки роботодавців, щодо якості освіти у випускників та актуальності освітньої програми проводять не менше ніж один раз у три роки або за необхідністю у зручній для роботодавців формі. Результати цього моніторингу доступні завідувачу кафедри, деканові факультету, проректорам, ректорові.

2.9. Зміст та форму опитувань затверджують ради відповідних факультетів на основі типових Анкет Опитувань, що розроблені Центром забезпечення якості освіти, затверджені ректоратом Університету.

2.10. Публікація аналітичних звітів на основі статистичних даних моніторингу здійснюється за погодженням з керівниками кафедр, факультетів, ректоратом Університету.

3. Види та інструменти моніторингу

3.1. Основним методом моніторингу зацікавлених сторін є опитування.

Зміст, вид і обсяг опитування визначається його метою та завданнями.

Основними видами опитування, що застосовуються в Університеті, є анкетування та інтерв'ю.

3.2. Анкетування – метод опитування, при якому респондент самостійно заповнює опитувальник (анкету). Передбачає можливість проведення групового або індивідуального анкетування.

Анкета, за виключення випадків, коли є потреба з'ясувати особисту думку конкретного респондента, є анонімною. Анкета заповнюється респондентами самостійно.

У випадку, коли анкетування потребує зазначення даних про респондента (прізвища, імені, курсу і номеру академічної групи, місця роботи і посади тощо) обов'язковою є умова його особистої згоди. Інформація, яка зазначається у такій анкеті, не може бути використана проти респондента.

Метод анкетування застосовується при визначенні кількісних характеристик при проведенні опитування.

3.3. Інтерв'ю – метод опитування, при якому опитувальник (бланк інтерв'ю) заповнюється зі слів респондента.

Основними формами, що застосовуються, є формалізоване і фокусне інтерв'ю.

Формалізоване інтерв'ю – метод опитування, при якому процес постановки і реєстрація відповідей є стандартизованим, тобто передбачає наявність стандартизованої процедури (заздалегідь складений план інтерв'ю, сформульовані питання, розміщення їх в певній послідовності, перелік варіантів можливих відповідей тощо).

Фокусоване інтерв'ю – інтерв'ю, що передбачає отримання інформації про реакцію респондента на заздалегідь задану дію.

Інтерв'ю застосовується при вивченні якісних характеристик в процесі опитування.

3.4. За необхідністю при проведенні опитування можливе застосування інших методів, які не обмежені діючим законодавством України.

4. Застосування

4.1. Інформація щодо результатів визначення якості освітнього процесу може бути використана

- під час ініціювання, розробки, перегляду та вдосконалення освітніх програм;
- під час розподілу навчального навантаження науково-педагогічних працівників кафедр;

- під час зміни кількості годин окремих навчальних дисциплін у процесі формування навчального плану;
- при прийнятті рішення щодо продовження трудових відносин;
- при прийнятті рішення щодо матеріального і морального заохочення працівника;
- при формуванні очікуваних результатів навчання, компетентностей у процесі формування, розробки чи удосконалення освітніх програм